

Poskusimo enkrat takole: »Kdo je proti preobsežnim gradivom?«

BESEDE V KILOGRAMIH

»Prizadevati si moramo, da bodo informacije in gradiva, predvsem za delegacije same, napisana preprosteje in pregledneje, da bi potem laže in enostavneje informirale svoja volilna telesa.

...Namesto da se delegacije same prebijajo skozi tekste zakonov in obširnih poročil ter pojasnil, bi jim morali iz vsega tega ali iz raznih samoupravnih aktov pošiljati kratke izvlečke, v katerih bi njim in njihovim volilnim telesom prikazali glavne rešitve, kakor tudi glavne probleme in dileme, ki nastajajo v zvezi s sprejemanjem posameznih odločitev, in jim prikazati tudi posledice takšnih odločitev s stališča samoupravljalcev.

Da, to je izvleček iz knjižice »Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja«, je pokimal marsikdo, ki je prebral zgornje vrstice. Čeprav smo pred dvema letoma, ko je knjiga izšla, radi poudarjali, da to ni učbenik, ki bi se ga učili na pamet, je bilo tiste čase veliko ljudi, ki so vseprek citirali odlomke in pri tem navedli celo strani, s katerih so se odlomke naučili. Mnogi se teh citatov še danes spominjajo...

To je bilo leta 1977. Danes, tik pred iztekom devetinsedemdesetega, pa smo v naši skupščinski dvorani lahko opazovali prizadevne delavce občinske uprave, ki so spenjali kilo-

grame in kilograme gradiva za sejo skupščine. Težki paketi, v katerih ni bilo nikakršnih povzetkov, izvlečkov, so nato romali k delegatom, ki »morajo biti čimbolje informirani!« ...

Kakšne so bile reakcije šišenskih delegatov (ki pri vsem tem, da ne bo pomote, niso nikakršna posebna izjema oziroma posebnost), nam ni znano, vemo pa, da je tarnanje glede kilogramov, s katerimi se mora spopadati jugoslovanski delegat, glasno in precej razširjeno. Nič boljše kot občinskim se namreč ne godi republiškim delegatskim predstavnikom, ki so, recimo, na Hrvaškem izračunali, da v enem samem letu pregulijo pol tone gradiva (statistično vzeto, seveda, kajti koliko teh kilogramov je resnično prebranih, ni še nihče ugotovil)...

Toda zgolj tarnanje in tehtanje gradiva stanja ne bo popravilo, česa več kot zgolj izračunavanja števila tipkanih strani pa doslej delegati še niso storili!

Pa kaj bi ovinkarili: če bi se iz skupščinskih klopi pogosteje in bolj resno oglašali glasovi, ki bi zavračali takšen način informiranja (za katerega smo v prvem delegatskem sklicu govorili, da je otroška bolezen nove ureditve), bi tudi takšnih uvodnikov ne bilo treba več pisati!

Torej?

VSEBINA:

STRAN 2: Naš stenčas

STRAN 4: Delegatski žaromet

STRAN 5: Odslej red s stanarinami

STRAN 7: Pomembna oblika sofinanciranja

STRAN 8-9: Alkohol steguje kremplje

STRAN 10: Naša anketa

STRAN 14: Amalija Zlatnar

